

VEIKLA:

TEATRO STUDIJA

Kiekviename spektaklyje yra užkoduota socialinė terpė: teatras yra tikrovės atspindys – to, ką mes regime gatvėje, parduotuvėje, būdami tarp draugų ar nepažįstamųjų. Kiekvienas spektaklis yra socialus, nes tuo jis ir gyvas. Jo egzistencija ir visas žavesys kyla iš to, kuo mes gyvename, ką jaučiame ir matome.

Po spektaklio turime progą atmerkti akis, pamatyti ko nepastebime, išmokti kitaip reaguoti įvairiose gyvenimiškose situacijose. Spektaklis vaizduojantis labai jautrius dalykus gali mus sujaudinti ir priversti suklusti, įsigilinti į tam tikrą problemą.

Teatras yra visur, kur bent kiek reiškiasi protas ir emocijos. Visa mūsų planeta yra didelė scena, kurioje jau keli milijonai metų vyksta nepakartojamas ir įvairialypis įvairiausių žanrų teatro spektaklis. Teatras, tai universali visuminio ugdymo priemonė. Ji atveria plačias galimybes pajauti ir stebėti grožį, žadinti poreikį bendrauti su menu ir jį kurti. Asmeniui gebančiam stebėti, išgyventi ir suvokti meno kūrinį, tenkinamas jo meninio pažinimo interesas, didinamas sąmoningumas, išplečiamos objektyviojo ir ypač subjektyviojo pasaulio pažinimo ribos.

Teatrinio užsiėmimo metu jaunuoliai mokosi išreikšti savo jausmus, atsipalaiduoti, kovoti su baimės jausmu, mokytis etikos-estetikos taisyklių, pasitelkiant vaidybą spręsti problemas.

TIKSLAI:

- meninės veiklos ir saviraiškos būdu didinti Paslaugų gavėjo pasitikėjimą savimi, sudarant prielaidas jiems rasti savyje dvasinę harmoniją;
- siekti psichologinės reabilitacijos ir adekvačios socializacijos.

UŽDAVINIAI:

- išsivaduoti iš negalios brėžiamų ribų;
- orientuojamasis ne tik į rezultatą, bet ir į patį kūrybinį procesą;
- tobulėti dvasiškai;
- įtraukti į pramoginę veiklą;
- padėti suvokti savo jausmus ir emocijas;
- gebėti skirti moralines vertybes;

- tapti atsakingais už savo elgesį;
- kurti ir demonstruoti spektaklius;
- skleisti informaciją apie savo pasiekimus;
- kurti spektaklius patiems ir su svečiais;
- ugdyti kūrybinius, darbo ir planavimo gebėjimus;
- bendrauti verbaline ir neverbaline kalba;
- skatinti norą domėtis teatru ir jo formomis;
- diegti etikos-estetikos, kultūros taisykles;
- padėti patirti kūrybos bei jos proceso džiaugsmą;
- ugdyti pilietiškumo jausmą, valią, atsakomybę už save ir draugą ar draugų grupę;
- pajusti bendrumo, bendradarbiavimo bei savitarpio pagalbos reikšmę.

METODAI:

- kolektyvinis darbas;
- diskusija;
- pokalbis;
- aiškinimas;
- demonstravimas;
- žaidimai;
- savarankiškas darbas;
- minčių lietus.

TURINYS:

- repeticijos;
- teatriniai etiudai, improvizacija, pantomima, šokiai, žaidimai;
- veiklos organizavimas atsižvelgiant į paslaugų gavėjų poreikius;
- kiekvieno paslaugų gavėjo laisvas pasirinkimas kurti, planuoti savo darbą veiklos metu;
- esant poreikiui vykdomas individualus darbas su paslaugų gavėju;
- pasiruošimas ir dalyvavimas teatrų festivaliuose ir kituose viešuose renginiuose.

REZULTATAI:

- tarptautinis teatrų festivalis „Širdys vilčiai plaka“;
- dalyvavimas teatriniuose projektuose;
- dalyvavimas teatrų festivaliuose Lietuvos ir tarptautinių lygmeniu;
- socialinių akcijų iniciavimas;
- tobulės pažinimo procesai;
- Paslaugų gavėjai tobulės kaip asmenybės, išmoks reikšti emocijas ir jausmus;
- išmoks bendrauti ir bendradarbiauti;
- tenkins meninio pažinimo interesus, dės sąmoningumas, plėsis pažinimo ribos.

Planą sudarė:

Socialinė darbuotoja

Julija Lukšytė

Susipažinau:

Socialinio darbuotojo padėjėja

Dovilė Šedleckienė